Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

9. oktober 2025*

»Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde på det civilretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, nr. 1), litra b), andet led – specielle kompetenceregler i sager om kontraktforhold – fastlæggelse af den kompetente ret – lufttransportkontrakt indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende – passagerens krav om kompensation som følge af en forsinket flyafgang – overdragelse af dette krav til et inkassoselskab – søgsmål om kompensation anlagt af erhververen mod luftfartsselskabet ved retten på flyets afgangssted – det sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes – det sted i en medlemsstat, hvor tjenesteydelserne i henhold til befordringskontrakten er blevet leveret eller skulle have været leveret«

I sag C-551/24,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Sąd Okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow, Polen) ved afgørelse af 1. august 2024, indgået til Domstolen den 14. august 2024, i sagen

Deutsche Lufthansa AG

mod

AirHelp Germany GmbH,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, O. Spineanu-Matei (refererende dommer), og dommerne S. Rodin og N. Piçarra,

generaladvokat: N. Emiliou,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Deutsche Lufthansa AG ved radca prawny M. Korcz,

* Processprog: polsk.

– AirHelp Germany GmbH ved adwokaci P.P. Gad og K. Żbikowska,

– den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget,

– Europa-Kommissionen ved J. Hottiaux og S. Noë, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, og artikel 7, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Deutsche Lufthansa AG (herefter »Lufthansa«) og AirHelp Germany GmbH (herefter »AirHelp«), der er selskaber med hjemsted i Tyskland, vedrørende en påstand om betaling af et beløb, der er fremsat af AirHelp, som fra en passager har erhvervet et krav om kompensation, der udspringer af forsinkelsen af en flyafgang, mod det førstnævnte selskab ved en polsk ret.

Retsforskrifter

3 Følgende fremgår af 15. og 16. betragtning til forordning nr. 1215/2012:

»(15) Kompetencereglerne bør frembyde en høj grad af forudsigelighed og være baseret på sagsøgtes bopæl som det principielle kriterium. Dette kompetencekriterium bør altid kunne gøres gældende, undtagen i enkelte velafgrænsede tilfælde, hvor det på grund af tvistens genstand eller af hensyn til parternes aftalefrihed er berettiget at lægge et andet tilknytningsmoment til grund. For at gøre de fælles regler mere gennemsigtige og undgå kompetencekonflikter bør juridiske personers bopæl defineres selvstændigt.

(16) Som kompetencekriterium bør sagsøgtes bopæl suppleres med alternative kriterier baseret på en sags nære tilknytning til en bestemt ret eller på hensynet til god retspleje. Kriteriet nær tilknytning bør tjene til at skabe retssikkerhed og undgå muligheden for, at sagsøgte indstævnes for en ret i en medlemsstat, som vedkommende ikke med rimelighed kunne forudse. Dette er navnlig vigtigt i tvister angående forpligtelser uden for kontrakt, der er opstået i forbindelse med krænkelser af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser.«

4 Denne forordnings kapitel II med overskriften »Kompetence« indeholder bl.a. en afdeling 1 med overskriften »Almindelige bestemmelser« og en afdeling 2 med overskriften »Specielle kompetenceregler«. Den nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, som er indeholdt i denne afdeling 1, bestemmer:

»Med forbehold af denne forordning skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat.«

5 Samme forordnings artikel 5, stk. 1, der ligeledes er indeholdt i den nævnte afdeling 1, fastsætter:

»Personer, der har bopæl på en medlemsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af de regler, der er fastsat i dette kapitels afdeling 2-7.«

6 Artikel 7 i forordning nr. 1215/2012, der er indeholdt i afdeling 2 i denne forordnings kapitel II, har følgende ordlyd:

»En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat:

1) a) i sager om kontraktforhold ved retten på det sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes
   b) ved anvendelsen af denne bestemmelse, og medmindre andet er aftalt, er opfyldelsesstedet for den forpligtelse, der ligger til grund for sagen:

      – ved salg af varer, det sted i en medlemsstat, hvor varerne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret

      – ved levering af tjenesteydelser, det sted i en medlemsstat, hvor tjenesteydelserne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret
   c) er litra b) ikke relevant, finder litra a) anvendelse.

[...]

5) i sager vedrørende driften af en filial, et agentur eller en anden virksomhed, ved retten på det sted, hvor filialen, agenturet eller virksomheden er beliggende

[...]«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

7 Det fremgår af de sagsakter, som Domstolen råder over, at AirHelp den 4. april 2023 anlagde sag ved Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (retten i første instans i Krakow – Krowodrza, Polen) mod Lufthansa med påstand om, at selskabet tilpligtedes at betale et beløb på 250 EUR med tillæg af lovbestemte renter svarende til den kompensation, der skal betales til en passager som følge af forsinkelsen af en flyvning, som dette luftfartsselskab udførte fra Krakow.

8 Lufthansa gjorde indsigelse mod det betalingspåkrav, som denne ret udstedte, og rejste indsigelse om, at retten savnede international kompetence.

9 Ved kendelse af 5. december 2023 forkastede denne ret indsigelsen om manglende kompetence og indsigelsen mod betalingspåkravet.

10 Lufthansa har iværksat appel til prøvelse af denne kendelse ved Sąd Okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow, Polen), som er den forelæggende ret. Lufthansa har til støtte for sin appel gjort gældende, at Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (retten i første instans i Krakow – Krowodrza) hverken kunne støtte sin internationale kompetence til at påkende søgsmålet om kompensation på artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, eller på artikel 7, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012, idet parterne i tvisten i hovedsagen ikke var bundet af en transportkontrakt. AirHelps krav udspringer af en aftale om overdragelse af et krav, der er indgået med en passager, idet sidstnævnte er den eneste, der er knyttet til Lufthansa ved en transportkontrakt.

11 Ifølge Lufthansa er det alene de tyske retter, der har kompetence til at påkende et sådant søgsmål i overensstemmelse med den generelle kompetenceregel, der er fastsat i denne forordnings artikel 4, stk. 1.

12 Den forelæggende ret har præciseret, at den er forpligtet til ex officio på et hvilket som helst tidspunkt i sagen at undersøge spørgsmålet om sin internationale kompetence.

13 Med henblik herpå ønsker den forelæggende ret oplyst, om artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, og artikel 7, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012 finder anvendelse med henblik på at afgøre, hvilken ret der har kompetence til at påkende en tvist, der vedrører inddrivelse af et krav, som er opstået på grundlag af en transportkontrakt og er blevet overført til et inkassoselskab som følge af en overdragelse foretaget af en forbruger, der er part i denne lufttransportkontrakt.

14 Den forelæggende ret har anført, at de polske retters praksis viser to tilgange til fortolkningen af disse bestemmelser. En del af retspraksis er af den opfattelse, at uanset arten af aftalen om overdragelse af et krav i henhold til polsk ret gør de nævnte bestemmelser det muligt at begrunde de polske retters kompetence til at påkende en sådan tvist. En anden del af retspraksis støtter sig på denne aftales særegenheder i polsk ret for at fastslå, at disse samme bestemmelser udelukker disse retters kompetence.

15 Den forelæggende ret har anført, at der i retspraksis til fordel for de polske retters kompetence lægges vægt på den nære forbindelse mellem aftalen og den ret, ved hvilken sagen er anlagt. Kompetencen for disse retter hviler således ikke på subjektive betragtninger i forbindelse med parterne i tvistens status, men på tvistens genstand, enten en påstand om inddrivelse af et krav, der udspringer af en kontrakt om levering af tjenesteydelser eller er knyttet til driften af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed.

16 Den forelæggende ret har ligeledes præciseret, at det fremgår af Domstolens praksis, at en sagsøger med henblik på at inddrive et krav, der følger af opfyldelsen af en lufttransportkontrakt, kan anlægge sag enten ved retten på det sted, hvor sagsøgte har bopæl, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012, eller ved retten på det sted, hvor tjenesteydelserne er blevet leveret eller skulle have været leveret, dvs. den kompetente ret på afgangs- eller ankomststedet for den pågældende flyvning i overensstemmelse med denne forordnings artikel 7, nr. 1), litra b), andet led. Forudsat at betingelserne for anvendelse af de specielle kompetenceregler, der er fastsat i forordningens kapitel II, afdeling 2, som forordningens artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, og artikel 7, nr. 5), henhører under, er opfyldt, finder disse bestemmelser anvendelse, selv når der er tale om en tvist mellem erhvervsdrivende.

17 Den forelæggende ret er imidlertid af den opfattelse, at det er nødvendigt at fortolke dette forbehold, og har i denne henseende anført, at i henhold til artikel 7, nr. 1), i forordning nr. 1215/2012 er den ret, der har kompetence til at påkende en tvist i sager om kontraktforhold, retten på det sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes. I tilfælde af overdragelse af et krav er spørgsmålet imidlertid, om tvisten vedrører inddrivelsen af et krav, der følger af overdragelsesaftalen eller af aftalen om levering af tjenesteydelser, i det foreliggende tilfælde en lufttransportkontrakt.

18 Den forelæggende ret har anført, at i henhold til national ret kan en kreditor uden debitors samtykke overdrage sit krav til tredjemand, medmindre loven, kontrakten eller forpligtelsens art er til hinder herfor. Genstanden for en sådan overdragelse er kreditors subjektive ret til at kræve, at debitor opfylder sin forpligtelse, hvilket ikke omfatter kreditors processuelle rettigheder, herunder muligheden for at fremsætte indsigelser vedrørende manglende kompetence, forældelse og modregning, medmindre dette er fastsat i overdragelsesaftalen.

19 Den forelæggende ret har præciseret, at det følger af den i hovedsagen omhandlede aftale om overdragelse af et krav, at AirHelp alene har opnået søgsmålskompetence med henblik på opfyldelsen af forpligtelsen til at betale kompensation til overdrageren. Det kan følgelig ikke lægges til grund, at AirHelp i medfør af denne aftale har erhvervet alle de rettigheder, der følger af lufttransportkontrakten, herunder de processuelle rettigheder, som denne overdrager har i sin egenskab af forbruger.

20 Det kan derfor hævdes, at den erhvervsdrivende, der erhverver et krav, der følger af en lufttransportkontrakt, ikke gyldigt som grundlag for sit søgsmål om kompensation anlagt mod luftfartsselskabet kan påberåbe sig den eneste transportkontrakt, der binder overdrageren til dette luftfartsselskab, eftersom grundlaget for dette søgsmål er den aftale om overdragelse af kravet, hvoraf den erhvervsdrivende udleder sin søgsmålskompetence. For så vidt som erhververen ikke er part i lufttransportkontrakten, består kontraktforholdet mellem overdrageren og erhververen og ikke mellem erhververen og det luftfartsselskab, der er forpligtet til at betale det krav, der følger af transportkontrakten.

21 I dette tilfælde kan AirHelp ikke påberåbe sig retspraksis vedrørende retternes kompetence på området for lufttransportkontrakter ved at påberåbe sig artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i forordning nr. 1215/2012, som fortolket i dom af 9. juli 2009, Rehder (C-204/08, EU:C:2009:439), idet parterne i tvisten i hovedsagen ikke er bundet af en transportkontrakt.

22 Den forelæggende ret har imidlertid anført, at det fremgår af Domstolens praksis, navnlig af dom af 20. maj 2021, CNP (C-913/19, EU:C:2021:399), og af 21. oktober 2021, T.B. og D. (Kompetence i forsikringssager) (C-393/20, EU:C:2021:871), at en enhed, der i sin egenskab af erhvervsdrivende har erhvervet en fordring fra en svagere part, kan påberåbe sig artikel 7 i forordning nr. 1215/2012. I lyset af denne retspraksis er det derfor muligt at anerkende, at de polske retter har kompetence til at påkende et søgsmål om inddrivelse af en forbrugers krav, der udspringer af en lufttransportkontrakt, som en erhvervsdrivende har erhvervet.

23 På denne baggrund har Sąd Okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Hører sager vedrørende håndhævelse af et krav, der er erhvervet af en erhvervsdrivende med hjemsted uden for Republikken Polen i henhold til en overdragelsesaftale indgået med en forbruger, der har overdraget et krav, som denne har mod en anden erhvervsdrivende, der også har hjemsted i en anden [...]medlemsstat, under de polske retters kompetence i henhold til artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, og artikel 7, nr. 5), i [forordning nr. 1215/2012]?«

Om det præjudicielle spørgsmål

Spørgsmålet om, hvorvidt det præjudicielle spørgsmål kan antages til realitetsbehandling for så vidt angår fortolkningen af artikel 7, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012

24 Lufthansa har fremsat en formalitetsindsigelse mod det forelagte spørgsmål, for så vidt som det vedrører fortolkningen af artikel 7, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012, henset til dette spørgsmåls hypotetiske karakter, for så vidt som det ikke inden for rammerne af tvisten i hovedsagen er blevet gjort gældende, at selskabets forretningssted i Polen på nogen måde har været involveret i indgåelsen af den transportkontrakt, der ligger til grund for det krav, som AirHelp har fremsat.

25 I denne henseende følger det af fast retspraksis, at det for at opnå en fortolkning af EU-retten, som den forelæggende ret kan bruge, er påkrævet, at denne giver en beskrivelse af de faktiske omstændigheder og regler, som de forelagte spørgsmål hænger sammen med, eller i det mindste en fremstilling af de faktiske oplysninger, som ligger til grund for spørgsmålene. Denne ret skal desuden angive de nøjagtige grunde til, at den har rejst spørgsmål om fortolkningen af EU-retten og har fundet det nødvendigt at forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse (jf. dom af 26.1.1993, Telemarsicabruzzo m.fl., C-320/90 – C-322/90, EU:C:1993:26, præmis 6, af 8.9.2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional og Bwin International, C-42/07, EU:C:2009:519, præmis 40, og af 29.7.2024, LivaNova, C-713/22, EU:C:2024:642, præmis 54).

26 Som det fremgår af Domstolens procesreglements artikel 94, litra a) og c), skal en anmodning om præjudiciel afgørelse bl.a. indeholde en kortfattet fremstilling af de relevante faktiske omstændigheder eller i det mindste en fremstilling af de faktiske oplysninger, som ligger til grund for spørgsmålene, og en fremstilling af grundene til, at den forelæggende ret finder, at der er tvivl om fortolkningen eller gyldigheden af visse EU-retlige bestemmelser, samt af sammenhængen mellem disse bestemmelser og den nationale lovgivning, som finder anvendelse på tvisten i hovedsagen.

27 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at artikel 7, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012 for så vidt angår tvister vedrørende driften af en filial, et agentur eller en anden virksomhed fastsætter en speciel kompetenceregel til fordel for retten på det sted, hvor filialen, agenturet eller virksomheden er beliggende.

28 Det bemærkes, at på trods af den omstændighed, at den forelæggende ret har henvist til denne artikel 7, nr. 5), såvel i begrundelsen for anmodningen om præjudiciel afgørelse som i det spørgsmål, der er forelagt Domstolen, har denne ret ikke nævnt nogen faktiske oplysninger vedrørende handlinger i forbindelse med driften af Lufthansas filial, agentur eller anden virksomhed i Polen eller forpligtelser, der er indgået på Lufthansas vegne, såsom disse enheders eventuelle involvering i indgåelsen af den i hovedsagen omhandlede lufttransportkontrakt. Selv

om den forelæggende ret har foretaget en omfattende gennemgang af spørgsmålet om, hvorvidt den aftale, som udgør grundlaget for den forpligtelse, der ligger til grund for sagen som omhandlet i denne forordnings artikel 7, nr. 1), er aftalen om overdragelse af kravet eller transportkontrakten, har den ikke angivet grundene til, at den ligeledes er i tvivl om fortolkningen af forordningens artikel 7, nr. 5).

29 Den forelæggende ret har begrænset sig til at præcisere, at den er forpligtet til ex officio at efterprøve sin internationale kompetence til at påkende den sag, der er indbragt for den. Selv om det ikke kan udelukkes, at en sådan efterprøvelse kan føre til en prøvelse af kompetencereglen i artikel 7, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012, forholder det sig ikke desto mindre således, at Domstolen bør råde over tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at den ønskede fortolkning af EU-retten har forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand.

30 I det foreliggende tilfælde foreligger sådanne oplysninger ikke. For så vidt som det præjudicielle spørgsmål vedrører fortolkningen af artikel 7, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012, kan det derfor ikke antages til realitetsbehandling.

Realiteten

31 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat i henhold til denne bestemmelse har kompetence til at påkende en tvist vedrørende et søgsmål med påstand om kompensation, der er anlagt mod et luftfartsselskab med hjemsted på en anden medlemsstats område af et selskab, som af en passager har fået overdraget et krav, der udspringer af opfyldelsen af en transportkontrakt indgået med dette luftfartsselskab.

32 Indledningsvis bemærkes for det første, at forordning nr. 1215/2012 tilsigter at gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede ved at fastsætte kompetenceregler, som frembyder en høj grad af forudsigelighed. Forordningen tilsigter således ud fra hensynet til retssikkerheden at styrke den retslige beskyttelse af personer bosat i Den Europæiske Union ved at gøre det let for sagsøgeren at finde den ret, for hvilken sagen kan indbringes, og ved at gøre det muligt for sagsøgte på rimelig vis at forudse, for hvilken ret den pågældende kan sagsøges (dom af 11.4.2024, Credit Agricole Bank Polska, C-183/23, EU:C:2024:297, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).

33 For det andet tager de fælles regler for kompetencetildelingen, som er opstillet i kapitel II i forordning nr. 1215/2012, udgangspunkt i hovedreglen i forordningens artikel 4, stk. 1, hvorefter personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, skal sagsøges ved retterne i denne stat. Det er kun som en undtagelse til denne hovedregel om, at retterne på det sted, hvor sagsøgte har bopæl, har kompetence, at denne forordnings kapitel II, afdeling 2, fastsætter en række specielle kompetenceregler, herunder den, der er indeholdt i forordningens artikel 7, nr. 1), litra b), andet led (dom af 14.9.2023, EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).

34 I medfør af den specielle kompetenceregel, der er fastsat i sidstnævnte bestemmelse, er den ret, der har kompetence til at påkende en sag, der støttes på en aftale om levering af tjenesteydelser, retten på det sted i en medlemsstat, hvor tjenesteydelserne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret.

35 Det følger ligeledes af retspraksis, at den specielle kompetenceregel fastsat i artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i forordning nr. 1215/2012 opfylder et formål om nærhed og er begrundet med tilstedeværelsen af en tæt tilknytning mellem den pågældende kontrakt og den ret, som skal dømme i sagen (jf. i denne retning dom af 14.9.2023, EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

36 Det er i lyset af disse betragtninger, at det skal afgøres, om den omstændighed, at et krav, der udspringer af opfyldelsen af en lufttransportkontrakt indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, af denne forbruger er blevet overført til et selskab, der er specialiseret i inddrivelse af flypassagerers krav, kan være til hinder for anvendelsen af artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i forordning nr. 1215/2012 med henblik på at afgøre, hvilken ret der har kompetence til at påkende et søgsmål om kompensation anlagt af det erhvervende selskab mod luftfartsselskabet.

37 Som det fremgår af nærværende doms præmis 35, har den specielle kompetenceregel, der er fastsat i denne artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i denne henseende ikke til formål at beskytte den svage part i et kontraktforhold, idet denne regel ikke er blevet indført under hensyn til kontraktparternes status, men hviler på den nære tilknytning mellem den ret, ved hvilken sagen er anlagt, og den pågældende kontrakt. På denne baggrund er den omstændighed, at forbrugerens krav om kompensation er blevet overdraget til en erhvervsdrivende, uden betydning for anvendelsen af den nævnte regel.

38 Som Domstolen har præciseret i forbindelse med en tvist vedrørende fordringer, der henhører under området for sager om erstatning uden for kontrakt, kan den oprindelige fordringhavers overdragelse af fordringer i øvrigt ikke i sig selv have betydning for fastlæggelsen af den kompetente ret (jf. i denne retning dom af 18.7.2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, præmis 58, og af 21.5.2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, præmis 35).

39 Tilsvarende har en tvist om inddrivelse af et krav, der udspringer af opfyldelsen af en kontrakt om levering af tjenesteydelser, fortsat en nær tilknytning til opfyldelsesstedet for den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, dvs. det sted i en medlemsstat, hvor tjenesteydelserne i medfør af denne kontrakt er blevet leveret eller skulle have været leveret som omhandlet i den nævnte artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, selv om dette krav har været genstand for en overdragelse til tredjemand.

40 Denne fortolkning gør det muligt at sikre retssikkerheden og forudsigeligheden, navnlig for sagsøgte, på området for retternes kompetence, hvilket udgør de formål, der forfølges med forordning nr. 1215/2012, således som det fremgår af 15. og 16. betragtning hertil, for så vidt som den ret, der har kompetence til at påkende et sådant søgsmål, altid er retten på det sted, hvor tjenesteydelserne i henhold til kontrakten er blevet leveret eller skulle have været leveret, uafhængigt af, om der foreligger en overdragelse af det krav, der udspringer af denne kontrakt.

41 I det foreliggende tilfælde fremgår det af de sagsakter, som Domstolen råder over, at AirHelp har erhvervet et krav, der udspringer af gennemførelsen af en lufttransportkontrakt indgået mellem en forbruger og Lufthansa, og som skyldes en forsinkelse på en flyvning, som dette luftfartsselskab udførte fra Krakow til Nice (Frankrig) med en tilslutningsforbindelse i München (Tyskland), hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

42 For så vidt som afgangsstedet for denne flyvning svarer til et af de steder, hvor de tjenesteydelser, der er genstand for denne kontrakt, hovedsageligt leveres, og dermed sikrer den tætte tilknytning, som kræves i henhold til de specielle kompetenceregler i artikel 7, nr. 1), i forordning

nr. 1215/2012 mellem den nævnte kontrakt og den ret, inden for hvis retskreds dette sted er beliggende, synes de polske retter at have kompetence til at påkende søgsmålet i hovedsagen (jf. i denne retning dom af 3.2.2022, LOT Polish Airlines, C-20/21, EU:C:2022:71, præmis 20).

43 Hverken særegenhederne ved den i hovedsagen omhandlede aftale om overdragelse af kravet eller det manglende kontraktforhold mellem tvistens parter kan rejse tvivl om denne kompetence.

44 For det første er den omstændighed, at den overdragende forbruger, således som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, i henhold til den pågældende aftale om overdragelse af det pågældende krav ikke ifølge polsk ret overdrager sine processuelle rettigheder til den erhvervsdrivende erhverver, ikke relevant for anvendelsen af kompetencereglen i artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i forordning nr. 1215/2012. Denne regel er nemlig baseret på den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, dvs. tvistens genstand som bestemt af genstanden for den pågældende kontrakt, idet aftalen om overdragelse af kravet alene giver erhververen søgsmålskompetence.

45 Hvad for det andet angår den omstændighed, at parterne i hovedsagen ikke er direkte bundet af en kontrakt, hvortil både den forelæggende ret og Lufthansa har henvist i henholdsvis forelæggelsesafgørelsen og det skriftlige indlæg, skal det bemærkes, at for så vidt som overdragelsesaftalen giver erhververen de rettigheder, som overdrageren har i forhold til transportøren, og dermed retten til at anlægge en sag med henblik på inddrivelse af det krav, der udspringer af lufttransportkontrakten, kan denne omstændighed heller ikke være til hinder for anvendelsen af den kompetenceregel, der er fastsat i denne bestemmelse.

46 Henset til samtlige disse betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat i henhold til denne bestemmelse har kompetence til at påkende en tvist vedrørende et søgsmål med påstand om kompensation, der er anlagt mod et luftfartsselskab med hjemsted på en anden medlemsstats område af et selskab, som af en passager har fået overdraget et krav, der udspringer af opfyldelsen af en transportkontrakt indgået med dette luftfartsselskab, for så vidt som denne ret er retten på det sted, hvor tjenesteydelserne i henhold til denne kontrakt er blevet leveret eller skulle have været leveret.

Sagsomkostninger

47 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

skal fortolkes således, at

en ret i en medlemsstat i henhold til denne bestemmelse har kompetence til at påkende en tvist vedrørende et søgsmål med påstand om kompensation, der er anlagt mod et

luftfartsselskab med hjemsted på en anden medlemsstats område af et selskab, som af en passager har fået overdraget et krav, der udspringer af opfyldelsen af en transportkontrakt indgået med dette luftfartsselskab, for så vidt som denne ret er retten på det sted, hvor tjenesteydelserne i henhold til denne kontrakt er blevet leveret eller skulle have været leveret.

Underskrifter